

У редакцію часопису “Джерело” потрапив відкритий лист – крик душі християнки про виняткову ситуацію в одній з російських баптистських церков. Ми довго думали над тим, чи варто оприлюднювати його зміст. Адже в ньому відкрито говорять про непривабливі речі, які діються у християнській церкві. Чи не послужить він спотичкою для неутверджених душ?

Як вони входять...

У цьому матеріалі подано коротку історію однієї євангельської церкви. Непомітні для людського ока зміни відбулися ще в далекому 1991 році. Ще тоді, з приходом демократичних змін у країну “вовки” вдерлися в церкву.

Але вдерлися вони в овечих шкурах, везли із собою ешелони “гуманітарки”, лагідні слова і добрі наміри. А разом із тим непомітно нав'язували віруючим людям нове, чуже, антиєвангельське вчення. Згідно з новими поняттями віруючі повинні прагнути до успіху, багатства, лідерства, високого становища у суспільстві, іншими словами, до всього того, що осудив Ісус Христос.

Солодкими словами, коштами, обіцянками їм вдалося привернути на свою сторону чимало легковажних і неутверджених в істині християн. Потужними фінансовими ресурсами, славою і лестощами “вовки” залучили на свою сторону керівників церковних союзів і спілок. Вони заснували десятки, так званих, “біблійних інститутів”, у яких набирали молодих, недосвідчених, але марнославних і гордовитих віруючих (або принаймні ставали такими після закінчення навчання). Це дало змогу вже централізовано запроваджувати своє лжевчення, від імені “бога” ставити по церквах своїх “лідерів” – безцеремонних молодиків, які навіть уявлення не мають про євангельські цінності, такі як смирення, страх Божий, кротість.

А далі вже пішло-поїхало: залякування пасторів, які дотримувалися євангельського вчення, запровадження принципу безапеляційної покори перед владною релігійною вертикаллю, переслідування і зняття (від імені “бога”) неугодних пресвітерів, дияконів та й простих віруючих, заборона на розповсюдження в церквах євангельських газет і журналів тощо (так, до речі, постраждав і журнал “Євангельський голос”, а також і “Джерело”).

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jereło

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

Вам це нічого не нагадує? Так, це не лише історія однієї євангельської церкви з російської глибинки. Подібну картину можна зустріти у всіх регіонах України й Росії. Про це соромно говорити, але й мовчати вже несила, бо чим далі, тим більш цинічно і безцеремонно поводять себе ці “вовки”. Вони діють цілеспрямовано, нахабно і безпощадно до тих, хто сміє думати якимось інакше. Чи будемо мовчати далі, дорогі брати і сестри?

Основа євангельського вчення – це говорити правду і все виносити на світло: гірке чи солодке, приємне чи неприємне. Євангельська церква потребує сьогодні очищення. “І почув я інший голос із неба, який казав: Вийди із нього, народе мій, щоб не був ти спільником його гріхів, і щоб ти не був охоплений його карами” (Об.18:4).

А вирватися з обіймів цього страшного спрута, в який перетворилися чимало церковних союзів та спілок – ой, як непросто! Треба терпіти наругу і сором, приниження і насмішки вже не від сліпих атеїстів, а від тих, хто називає себе послідовниками Христа.

“З синагог виженуть вас. Надходить година, що й кожний, хто вбиватиме вас, уважатиме, ніби тим служить Богові. Зроблять це, бо не пізнали ні Батька, ні мене.”

“А перед цим усім накладуть на вас свої руки і переслідуватимуть, видаючи в синагоги та в'язниці; поведуть вас до царів і володарів через моє ім'я”.

“Видані будете і батьками, і братами, і родиною, і друзями, і вб'ють декого з вас, і будете зненавиджені всіма через моє ім'я. Але й волосина з вашої голови не пропаде”.

Цей час вже настав – прямо виконуються біблійні слова. Пропонуємо читачам розповідь про конкретні події, про які попереджав свого часу Ісус Христос.

Від редакції часопису “Джерело”

Гуманітарка, лідерство і церковний бізнес - розвиток церкви по-сучасному

В останні кілька місяців у місті Волхові, Петербургської області, відбувся дуже важкий конфлікт, що призвів до розділення Церкви Євангельських Християн Баптистів на дві

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jerele

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

частини. Я намагаюся створити повну картину подій, так що розуміння того, що сталося і чому це відбулося, може послужити для багатьох уроком. Відразу скажу, я народилася в Волхові, Волховська церква - моя рідна, тут я зустрілася із Христом у 16 років і тут прийняла хрещення і була членом церкви 24 роки. Останні 11 років живу в Америці, але постійно відвідую рідні місця, надаю матеріальну підтримку церкви і доля моїх братів і сестер мені дуже не байдужа.

Спостереження, викладені в цьому листі, я склала після довгих особистих бесід зі багатьма учасниками сумних подій в Волхові. Ну і Інтернет дуже допоміг у пошуку інформації. Всіх учасників конфлікту захльостують дуже сильні емоції. Я годинами веду розмови по телефону, намагаюся втішити своїх подруг і плачуть підбадьорити скривджених, підняти дух, вселити надію. Я намагаюся відтворити картину, що відбулося, звівши воедино багато думки і оцінки. Деякі з моїх друзів, розмовляючи зі мною, сказали, що у світлі нинішніх подій вони елементарно бояться, бояться за безпеку свою і своїх дітей, і, вислухавши повністю опис подій, я їх дуже добре розумію. Тому працю щодо написання цього листа взяла особисто на себе.

Отже, церква в Волхові була створена в 1923 році як Прохановська церква Євангельських Християн. Першим пастором був Бистров Костянтин Олександрович, з 1969 пастором став Таран Георгій Федорович. Таран Георгій Федорович був пастором Волховської церкви аж до своєї смерті в грудні 1991 року. Церква пройшла через численні гоніння і переслідування, збиралися по будинках і квартирах, іноді на природі, але вогник Слави Богу не згасав, передавався з рук в руки, дбайливо оберігався від зовнішніх вітрів і спроб знищення. З 1991 року, після смерті Г. Ф. Таран, Волховська церква була приєднана до ВСЕХБ. Пастором церкви став його син Стефан Георгійович Таран.

Я несла різноманітні служіння в Волховській церкві: брала участь у музичній групі, проводила групи з вивчення Біблії, с 1991 по 1998 рік була вчителем недільної школи. Це служіння було розпочато ще за Тарана Георгія Федоровича, коли двері Будинків Культури відкрилися для проповідування.

Згодом прийшла перебудова в країні, гоніння припинилися, прийшла хвиля фінансової гуманітарної допомоги з-за кордону, і за останні роки багато випадкових людей з'явилося у церкві. Якщо раніше служителі церкви мали постійну світську роботу і всі служіння в церкві несли безкоштовно, безкорисливо (як Г. Ф. Таран), то тепер виник і розвинувся християнський бізнес прямо в церкві. Пастора стали звільненими, на забезпеченні церков, багато місій і гуманітарних організацій, що живляться грошовою підтримкою з Заходу залучили людей-бізнесменів, для яких церква стала лише чистим бізнесом. У душу до людей не заглянеш, але Господь дав орієнтир – судити по справах. Ось за вчинками і видно цих людей.

Стефан Георгійович дуже багато працював як благовісник та духовний наставник у церкві і як місіонер по області, постійно виїжджав на проповідь, багато років вів програму "Пасторська година" на радіо „Теос", будував церкви, з довірою ставився до людей. Виховував 6 дітей.

Початок сумних подій в Волхові - це заснування Стефаном Георгійовичем Тараном Реабілітаційного Центру для колишніх ув'язнених і нарко- та алкозалежних в 2004 році. За підтримки мерії міста Стефан Георгійович з ентузіазмом почав роботу в центрі. Ні сам Стефан Георгійович, ні ті, хто з ним працював у центрі, поняття не мали про особливості роботи з глибоко деградованими людьми: алкоголіками, наркоманами з багаторічним стажем, колишніми вбивцями і злодіями. В Америці, наприклад, для цієї роботи є фахівці, які розуміють всі особливості психології таких людей і звичайним людям просто в голову не прийде цим займатися.

Умовою перебування в Центрі ставилося відвідування церкви. І ось церква наповнилася людьми "самого дна". На всіх фотографіях тих часів реабілітанти чомусь сидять прямо на перших рядах, а старенькі, що погано чують і погано бачать відтіснені кудись назад, їх просто не видно з-за громіздких фігур. Керувати Центром Стефан Георгійович доручив Расулу Алексеєву, якому не було ще й 20 років, людині новонаверненій, який прийшов на хвилі "гуманітарки" і, як виявилось, був дуже спритним бізнесменом.

Сіячі Діячі на ниві Господній

Характеристика Расула Алексеєва: людина середніх здібностей, дара лідера не має, з освіти - місцеве ПТУ низького рівня. Вміє ладити з людьми, хитрий і гнучкий, мета - добробут з найменшими трудовими витратами. Сама мати Расула якимось в розмові поскаржилася, що більше всього на світі Расул любить гроші.

За спиною Степана Георгійовича Алексеєв Расул об'єднався з Бобровим Ігорем.

Бобров Ігор - реабілітант, раніше судимий наркоман з 12-річним стажем, фігура дуже небезпечна і важлива у Волховському реабілітаційному Центрі. Він мозковий центр і організатор перевороту у Волховській Церкві.

Рецидивіст, дуже розумний, привабливий, володіє величезним даром маніпулювання і ненав'язливого керівництва. Такий собі "сірий кардинал", ляльковод, а Алексеєв Расул - це всього лише слухняна маріонетка в його руках. Є два свідки, які повідомляють, що Бобров позичив у них гроші (\$5 тисяч і \$7 тисяч) і не повернув.

Бобров Ігор себе на роль пастора висунути не може - є у нього слабкість - блуд. За ним тягнеться шлейф з обдурених і покинутих жінок. Ось тільки що прийшла новина, що жінка з Всеволожська народила від нього дитину в надії, що він візьме її за дружину.

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jere1o

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

Це він спокусив мою Оленьку Сорокіну, юну дівчину, яку я знаю з 4 років, я була вчителем у недільній школі і вона була моєю улюбленою ученицею (Боброву Ігорю - 35 років, Сорокіній Олі -18). З Оленькою він, правда, розписався, на відміну від інших жінок, але вже коли не можна було приховувати вагітність. Перебуваючи в блуді і він, і Оля брали участь у ламанні хліба і всьому житті церкви. Дуже дивно, але за цей блуд з Олею ні він, ні Оля не були відлучені (що нечувано для часів моєї молодості). Їх покартали і поставили на зауваження тільки після бурхливих виступів Стефана Георгійовича з цього питання. Не знаю, що сталося з церковними правилами, знаю тільки, що за блуд за Писанням повинні відлучали жорстко і рішуче. „Не єднатися з перелюбниками, ... Вилучіть лукавого з-поміж вас ... " 1 Коринтян 5:9-13.

Бобров Ігор та його помічник страхітливого бійцівського вигляду Васильєв Роман, по суті правлять Реабілітаційним Центром. Алексеев Расул і Бобров Ігор відразу зрозуміли, що можна непогано заробляти і робити бізнес на реабілітантах, примушуючи їх працювати просто за їжу. (Є звіт Алексеева Расула Стефану Георгійовичу, де він пише, що на 30 чоловік він витрачає на їжу в місяць 4 тисячі рублів.) Голод не тітка, захочеш їсти і мати дах над головою - підеш класти шпали, копати канави, класти цеглу ...

Треба зауважити, що у реабілітантов, які живуть у центрі, забирали всю готівку, навіть державні пенсії. Хворим не купувалися життєво необхідні ліки. За пару останніх років Алексеев Расул, маючи зарплату директора Реабілітаційного Центру в 3 тисячі руб. купив новий джип Форд за 600000 руб., автостраховку „Каско" за 60000 руб. на рік і квартиру в Волхові за 1200000 руб... Васильєв Роман теж придбав нову машину за 650000 руб, та й Боброва Ігоря не образили. Машини та квартири в кишеню не сховаєш, їх видно всім.

Мені як економісту з університетським економічним дипломом і стажем економіста понад 15 років у Росії і 10 років в Америці видно подвійну бухгалтерію зазначених вище осіб. Так, думаю, і всім оточуючим це зрозуміло ...

За грошима приходять бажання влади і небажання мати контроль над собою. Алексеев Расул почав працювати над зняттям Стефана Георгійовича з посади пастора. Він навів контакти в Пітері, в церкві на Поклонній Горі, не пропускав жодного членського збору. Це його реабілітанти розчищали та облагороджували територію навколо церкви на Поклонній Горі. Це й зрозуміло, все дорожчає, криза, треба знаходити місцеві ресурси... А що діється в душі цих безправних "рабів" хоч хтось із них подумав?

Перший наступ на церкву

І далі хронологія подій.

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jereło

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

На початку літа Алексеев Расул з Бобровим Ігорем - реабілітантом і молодим бізнесменом Косолаповим Олексієм (його мама, колишній завуч школи, а нині продавець у сфері мережевого маркетингу, просуває сина на роль пастора – їй це видається вигідною бізнес-позицією) приїхали на Поклінну гору зі скаргами на Стефана Георгійовича.

Наступної ж п'ятниці сам Сипко В. К., особисто, без братів, приїхав у Волхов, і, не попереджаючи Стефана Георгійовича і не з'ясувавши ситуацію, запросив його на зустріч. На зустрічі були присутні скаржники, Сипко В.К. і Стефан Георгійович, а свідків пастора виставили за двері.

За статутом церкви зняти Стефана Георгійовича з посади могли тільки члени церкви загальним голосуванням. Переслідуючи тільки йому і Богу відому мету, спонуканий якоюсь лютою особистою неприязню, Сипко В.К. грубо порушив статут церкви і вольовим рішенням зняв Стефана Георгійовича зі служіння і відправив його у відпустку на 3 місяці. Пастором тимчасово був призначений Расул Алексеев. Члени церкви хвилюються, виходило, що Расул з реабілітантами набагато важливіші для Сипка В.К., ніж всі інші члени церкви.

Подумали скаржитися до Москви – а там рідний брат Сипка – Юрій Кирилович, що займає вищу посаду голови Російського союзу євангельських християн-баптистів. Кругова порука, клановість – всі шляхи закриті.

Зібрали членські збори в неділю і голосуванням членів Волховської церкви Стефана Георгійовича знову обрали пастором. Це не входило в плани Сипка В.К. і він, не дивлячись на результати голосування, все ж таки відправляє Стефана Георгійовича на 3 місяці у відпустку в порушення статуту. Для чого? Дуже просто - провести роботу серед членів церкви, переконати, залякати, створити громадську думку.

Важка артилерія

Для цієї місії була обрана "важка артилерія" - Павло Сенніков, людина з тюремного світу, колишній слідчий, гебіст, людина, що свого часу дуже глибоко і серйозно займався чорнокнижжям (сам про це пише в Інтернеті), що відрізняється особливою жорстокістю по відношенню до беззахисних людей - сам описує випадки свого насильства над безмовними жертвами. Людина, що знає, як пресувати і ламати людей...

Останні 18 років живе і забезпечує добробут свій і своєї сім'ї на дотації американського

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jerele

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

братства і став віртуозом по збору коштів з американських церков. Яскравий представник нового покоління християн-бізнесменів. Є свідки, що чули з його уст слова: "Стефана треба зламати і ми це зробимо ..."

Ось думка незалежного спостерігача:

Моя думка про Павла склалася ще в червні – це холоднокровний бізнесмен, для якого на першому місці стоять гроші і кар'єра, я сумніваюся, що ця людина зустрілася з Богом. У розмові зі мною він називав фразу "ми повинні його (Стефана) зламати".

Його інтерес у цій справі, по-перше догодити Сипку В.К. і друге, його обтяжує покладений на нього обов'язок їздити з евангелізацією по області. Він хотів, щоб Стефан Георгійович робив за нього всю чорну роботу організатора евангелізацій, а з іноземцями розмовляв би він, оскільки він добре говорить по-англійськи, а Стефан Георгійович може тільки посміхатися, відповідно всі гроші залишалися б у Павла.

У цієї людини приголомшливий дар маніпулятора і знання психології. У проповіді він постійно звертається до логіки та розуму - у нього практично відсутня емоційність, він переконує логікою. Його слабке місце – це гроші. Він знає, як холоднокровно маніпулювати людьми і вибивати з них гроші. Стефан Георгійович розповідав, як він говорив якимось йому, що він навчить його, як маніпулювати людьми. Павло вже боїться, що зв'язався з цією історією, не розуміє, що відбувається, тому що Стефан Георгійович при всіх своїх недоліках любить Господа і ревнує про справу Божу, а Павло з нового покоління віруючих лідерів - маніпулятор, людина, що позбавлена любові до людей і до Бога. І тут у наявності не просто ситуація зі Стефаном Георгійовичем, а духовна битва між щирою вірою і холоднокровним використанням та маніпулюванням людьми.

Павло юридично грамотний, всіх підозрює, все записує на диктофон, зберігає всі документи. З ним можна боротися тільки холоднокровно, жорстко і твердо аргументовано, все записувати на диктофон і зберігати всі листи. Ще: коли Стефан Георгійович гарячкує і плаче (а він робить це весь час з червня) Павло відверто сміється вголос, навіть коли син Стефана Георгійовича – Тіма йому зробив зауваження, що мені боляче, коли ви смієтеся над моїм батьком, він не перестав.

Другий наступ на церкву

Стефан Георгійович на все літо їде з Волхова, у нього страшний тиск, він весь час плаче - ми боялися інфаркту. А Павло Сенніков веде роботу - готується до перевиборів Стефана Георгійовича восени.

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jerele

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

У хід йде все – дають водне хрещення реабілітантам, які продовжують вести гріховний спосіб життя (є свідки), ллється наклеп на Стефана Георгійовича, особисто проводяться бесіди з незгодними ... Навіть Боброва Ігоря з вагітною дружиною Олею Павло Сенніков відновлює у членстві, аби набрати голосів ... Нечувано ...

Двадцять членів церкви, обурені незаконною відправкою Стефана Георгійовича у відпустку на три місяці, написали листа до Москви. Використовуючи тиск і залякування, Павло Сенніков заборонив посилати цей лист до Москви. Він повністю ігнорував думки людей, які намагаються щось сказати на захист Стефана Георгійовича.

Яскравий приклад його ставлення до служіння - випадок з оркестром з Америки. Він привіз оркестр у Волхов і проспав весь час богослужіння в машині на передньому сидінні на очах у невіруючих. Уже в самому кінці служіння-місії, скуйовджений і заспаний він виліз з машини і сказав кілька слів - знову ж таки на очах у дещо шокованої публіки. А напередодні, нікого не попереджаючи, він привів американців до будівлі Волховської церкви, в якій велися роботи з лагодження каналізації. Невміння планувати і погоджувати говорить про повну неповагу до людей, з якими він працює.

12 вересня 2009 приїжджають брати-пресвітери на чолі з Сипко В.К. 3 години ллється злість і бруд на Стефана Георгійовича, перед церквою ...

Я коли дізналася, як вони його знищували, чомусь згадала слова одного християнського історика, який сказав, що більшовики в революції перемогли лише тому, що змогли розбудити злу енергію маси, розбудили самі низинні інстинкти нижчих верств суспільства, зробили це свідомо, і ця маса люмпенів знесла все на своєму шляху ... Це наша історія...

Але методи, використовувані Сипко В.К. і Сеннікова П.А., були абсолютно ті ж ... Натовп реабілітантів, Алексєєв Расул, якісь озлоблені жінки - все змішалось, всі збудилися до межі, почали просто кричати на Стефана Георгійовича страшні лайки. Стефан Георгійович, як загнаний у кут звір, намагався щось заперечити - ніхто його не слухав ... Сипко В.К. домігся свого - на очах дітей Стефана Георгійовича, його родини і друзів, на очах усієї церкви він був принижений і знищений ...

У чомусь серйозному Стефана Георгійовича звинуватити було неможливо, тому в провину ставилися якісь абсурдні звинувачення, такі, як бруд у підсобках і на кухні ... Багато наклепів говорилося. До речі, з приводу звинувачення Стефана Георгійовича, що він погрожував члену церкви ножом.

Треба внести ясність у це питання. Член церкви, на якого нібито напав Стефан Георгійовича - це відомий вам кримінальник Бобров Ігор. Відчуваючи його керівну руку в діях Алексєєва Расула і всього реабілітаційного центру і обурений тим, що він спокусив

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jereło

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

юну дівчинку – члена церкви, Стефан Георгійович викликав його до свого кабінету, один на один. Знаючи брехливість і спритність Боброва, Стефан Георгійович говорив суворо, і привів алегорію з вірша А.С. Пушкіна, „Пророк”, одну з улюблених алегорій батька Стефана Георгійовича Таран Г.Ф. :

Духовной жаждою томим,
В пустыне мрачной я влачился,
И шестикрылый серафим
На перепутье мне явился...
И он к устам моим приник,
И вырвал грешный мой язык...

Ось цю алегорію про грішний язик Ігор Бобров і сприйняв за погрозу своєму фізичному язику, сильно злякався і, вискочивши з кабінету, закричав, що Стефан Георгійович погрожував йому фізичною розправою та ножом. Кожен трактує класику по-своєму ...

Стефан Георгійович намагався своїми силами зупинити потоки брехні, наклепів і беззаконня у церкві. Намагався, як міг, та не зміг...

За свідченням багатьох, під час знищення Стефана Георгійовича в церкві, Подосенов Ю.В., наш досвідчений, зі старої гвардії, яку так старанно замінює Сипко В.К. на “нових і прогресивних”, таких як Павло Сенніков, цей Подосеннов Ю.В. сидів і все зібрання плакав... Так плакав, як дитина ... Душа його плакала ... І ось в самий розпал цього божевілля, Сипко В.К. скомандував: „Голосуємо”. Так, 24 особи проголосували проти Стефана Георгійовича, що й не дивно – більше половини з них реабілітанти, але дивно, що все ж таки 18 чоловік проголосували “за” після цієї загальної істерії. Це були старі члени церкви, ті, які будували цю церкву, ті, що по цеглинці побудували приміщення церкви, ті, хто знає, що є часи “гуманітарки”, і є часи “гонінь”. Коли я дзвонила потім одному пастору з Поклонки, і питала, що ж робити з тими, хто плаче, з тією частиною церкви, яка любить свого пастора, з тими, хто не хоче бачити своїм пастором Алексеєва Расула, нечесного бізнесмена, відповідь була повна байдужості: „Хтось же повинен і плакати в конфлікті”.

Хочу звернути увагу, що в розмовах з членами Волховської церкви всі як один сказали, що влаштовувати подібні суди над пастором - це дуже велика спокуса для новонавернених душ і величезний біль та сльози для зрілих християн. Сипко В.К. приїхав з чотирма пасторами, що наводить мене на думку, що перемога йому була дуже вже потрібна ... Можна було обійтися набагато меншою кількістю ... Мабуть, враховувався також якийсь страх провінційних людей перед вищим начальством.

Ми знаємо, що Сипко В.К. відмінний господарник і завгосп, у мене виникає питання – а чи знайомий він з таким поняттям, як Духовні наставники? На відміну від Павла Сеннікова, який намагається довести в своєму звіті, що обов'язок пастора - бути хорошим завгоспом, я вважаю, що основний обов'язок пастора, це все ж таки бути Духовним наставником. Чи думав Сипко з чотирма пасторами, як їх розбирання вплинуть на незміцнілі душі людей, які щойно прийшли зі світу, тільки тих, хто шукає дорогу до Бога?

Або ліс рубають - тріски летять? І будь-які засоби хороші?

Наступного ж дня після перевиборів Расул Алексеев з командою прийшов до Стефана Георгійовича і зажадав усі документи на будинок, ключі і всю документацію.

Будинок був записаний на Стефана Георгійовича, тому що в лихі 90-ті роки, коли місіонери з Америки давали гроші на будівництво церков, єдиний доступний легальний спосіб побудувати був таким: купити будиночок і на городі побудувати будівлю церкви. Інакше довелося б місяцями оббивати пороги інстанцій і платити гроші, у кілька разів перевищують вартість самої будівлі Дому Молитви. Багато церков тоді були побудовані і записані на приватні особи. Фінансування будівництва будівлі здійснювалося за рахунок добровільних пожертвувань братів і сестер з усього світу. Стефан Георгійович сам знайшов ділянку в межах міста, сам керував будівництвом будинку, а будинок старого приватного будиночка перетворив на готель для гостей. До речі, у цьому маленькому будиночку в початку його кар'єри Стефан Георгійович надав притулок Алексеєву Расулу і Алексеєв Расул жив там досить довго. Якою злою невдячністю відплатив Расул за християнську гостинність...

І ось Алексеєв Расул і його команда хочуть забрати все ... А побудувати свою церкву, звести будинок самим – навіть в голову не приходять ... Не за цим вони прийшли до церкви. Вони прийшли брати, а не давати. Чи не Божого вони шукають, а свого. Ось в цьому головна проблема!

За завісою доброчинності

Мене, як колишнього члена Волховської громади з великим стажем, вразило не те, що Стефана Георгійовича зняли (він, як і всі ми, дуже далекий від ідеалу) потрясло те, як його зняли... Якими методами вони діяли, як цинічно і по гебістськи грамотно, використовуючи найменші деталі, був складений звіт Павлом Сенніковим (відчувається школа!) Звіт ви можете прочитати і самі зробити висновки. У мене після прочитання виникло відчуття, що в основному Стефана Георгійовича зняли за непровітрювання кімнати недільної школи. Весь звіт повний протиріч, і показує повне нерозуміння Павлом Сенніковом багатьох духовних і церковних істин... Але якщо тримати в думці, що основною метою Павла Сеннікова було змусити Стефана Георгійовича робити за нього всю "чорнову" роботу місіонера по області, то весь звіт одразу набуває сенсу, і з'являється корислива логіка Павла Сеннікова. Між іншим, за свій звіт Павло Сенніков НЕ посоромився прийняти в дар за свої послуги 10 тисяч рублів (є документи, що підтверджують це) з Волховської церковної каси від вдячних Расула і його команди, а на членських зборах він заявив, що ні копійки не брав і не візьме.

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jerele

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

У мене питання - як такі люди, як Павло Сенніков займають керівні позиції? Чому Сипко В.К. просуває таких людей? Що відбувається з братством?

Зробивши пошук по інтернету, я бачу таке. Часи, коли люди, сп'янілі свободою, кинулися в церкви, минули. Православна церква завойовує все більший вплив, стає офіційною російською церквою, люди не хочуть вступати в конфлікт з офіційною церквою і протестантські церкви порожніють ... Минув час стадіонів і місій ... Та й західні спонсори скорочують грошові вливання ... На що робити ставку для збільшення членів до церкви?

І ось брати Сипко зробили ставку на тюрми, на зеки, на найбільш знедолених і пригноблених ... Нерозпечені увагою зеки хлинули в церкви... Як гриби вирости реабілітаційні центри при баптистських церквах... Десятки центрів по всій країні ... Слава Богу, це Божа справа - допомогти знедоленим суспільством... Але одразу ж пішов перекіс... Колишні зеки, як прапор понесли свої гнійні нечистоти по християнському світу ... Так, ми вбивали, так, ми крали, але саме цим тепер ми відрізняємося від вас, чистенькі, традиційні, християни... Наша сила в нашому минулому, це наша головна особливість!

Знайшла відео ролики в інтернеті, де керівник місії з гордістю говорить, що він уловник в третьому поколінні і представляє себе героєм і страждальником. Створюється такий собі романтичний образ кримінального злочинного світу, створюється вже не в світських тусовках, а в Церкві, де діти Божі повинні знайти захист і підтримку і гріх називати гріхом, а не пишатися ним ... Хто хвалиться, нехай, та хвалиться Господом, а не своїм кримінальним минулим. Що відбувається з російським братством? Я таке навіть уявити не можу тут, в Америці ...

Що я побачила ще з численних відео – що церкви, наповнені колишніми кримінальниками і молодими бізнесменами змінюються, навіть стиль проповіді, стиль спілкування з братами зазнає змін ... Менталітет братів змінюється ... Ви, до речі, можете прочитати в кінці наше листування з Павлом Сеннікова - тон листів, його звернення до нас, людей, абсолютно йому не знайомим, з перших же рядків вбиває своїм цинізмом і брутальністю. Дуже показово... І таких людей підтримує керівництво.

Ось наприклад, чому, пастор Сипко В.К. відразу ж встав на бік реабілітантів з Алексеєвим Расулом на чолі і так жорстоко знищив Стефана Георгійовича, який 18 років ніс пастирське служіння? Я в цьому бачу все той же перекіс по відношенню до колишніх кримінальних злочинців ...

Я розумію, що Сипко В.К. виходець з Омської церкви, де більша частина церкви - колишні карні злочинці, і виріс та й сформувався він не без їх впливу ... І все одно це не дає йому право так принизливо ставитися до старих членів церкви, до посивілих старців у церкві ... Можливо, бажання бути прогресивним рве його на частини, він у своєму служінні робить ставку на реабілітантів і новонавернених бізнесменів, але є духовні закони, і не люди їх створили, а Бог... І коли щирі Божі діти плачуть, ці сльози ляжуть йому на голову палаючими жаринками...

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jereło

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

Я на своєму віку бачила багато ситуацій, коли хай не відразу, але суди Божі приходили на голови тих, хто сміявся над сльозами ширих членів церкви ... І суди ці були страшними ... Страшна річ упасти в руки Бога живого...

І Алексєєв Расул, і Бобров Ігор, і Павло Сенніков сміявся, коли Стефан Георгійович плакав ... Сміялися йому в обличчя ... Це якесь кам'яне, цинічне серце треба мати, щоб на очах дітей сміятися в обличчя батька ... Яке безчинство... Як мені шкода цих цинічних чоловіків - як гірко їм доведеться жати наслідки своєї жорстокості. Твердо в цьому впевнена! Бог осміяний, не буває!

Підсумок усіх подій. Стефан Георгійович, знятий з пасторства, поїхав на братську раду в Петербурзьку церкву, там плакав, як дитина перед братньою радою, але на його сльози йому відповіли коротко і ясно: "Ми тобі не віримо!" І заявили, що як тільки він переписе будинок, наступним їхнім кроком буде постановка його на зауваження ... За що? Або я тут нічого не розумію, або брати створюють якийсь прецедент, мета якого не зрозуміла ... Прибрати пастора за будь-яку ціну - для чого?

Намагаючись зрозуміти мотиви поведінки Сипка В.К., ми поговорили з людьми, що знають його багато років ще в Сибіру. Він відомий своєю безжальною, залізною хваткою. Якщо вже він хоче кого знищити, то доводить справу до кінця за будь-яку ціну. Цілі він досягає будь-якими засобами. Стефан Георгійович - це вже шостий пастор, якого безжально і жорстоко прибирає Сипко В.К. за час свого перебування на посаді пастора в Петербурзі.

Я запитала Стефана Георгійовича, звідки у Сипка В.К. така сильна особиста неприязнь до нього. Він нічого згадати не міг, крім випадку в перший рік перебування Сипка В.К. на посаді пастора, коли на братській раді Стефан Георгійович зронив фразу: „А не вийде так, що нами буде управляти один Сипко?" Ну і ще Сипко В.К. якось заявив, що йому не подобається посмішка Стефана Георгійовича ... До речі, я помітила, що на фото і на відео сам Сипко В.К. майже не усміхається.

Якщо тільки через ці моменти Сипко В.К. так жорстоко розправляється з Стефаном Георгійовичем, то тоді у мене немає слів ... Як варіант, я думаю, може Сипко В.К. планомірно прибирає всіх, хто може виступити проти нього на перевиборах, що наближаються?

Боротьба за молитовний будинок

Загнаний в кут, доведений до відчаю Стефан Георгійович не витримав знущань і, так як

у Москві через клановість сім'ї Сипка шукати правди він не міг, то звернувся до Союзу Євангельських Християн в Москві, до Семченка Олександра Трохимовича. Семченко А.Т., відмінно знаючи клан Сипка і їхні методи управління людьми, став на бік Стефана Георгійовича і запропонував йому реставрувати Церкву Євангельських Християн в Волхові, повернутися до витоків Прохановської Церкви і взяв його під свій захист. Стефан Георгійович офіційно вийшов зі складу церкви на Поклонній горі і з Об'єднання.

За допомогою Семченка А.Т. Таран С.Г. почав перереєстрацію церкви в місті Волхові. Церква офіційно вийшла з об'єднання РСЕХБ та внесли зміни до статуту. Я так думаю, що Стефан Георгійович пішов на цей крок тільки через страшний тиск і відсутність вибору. Це був єдиний спосіб зберегти церкву для групи істинних дітей Божих, і не віддати її на поталу безбожників.

Мала відбутися боротьба за будинок. Присвоїти будівлю - було однією з основних цілей групи загарбників. Бунтівники просто так не збиралися його залишати.

27 вересня 2009 Стефан Георгійович прийшов на зібрання до церкви, плануючи повідомити всім про перереєстрацію церкви. Стефан спробував сказати заплановану проповідь. Несподівано для всіх Расул категорично заборонив йому встати на кафедру. Стефан Георгійович дочекався кінця зборів, і спробував зробити оголошення. Алексеєв Расул і Васильєв Роман із спотвореними від люті обличчями накинулися на нього і хотіли зав'язати бійку, але одна з жінок стала між Стефаном і нападниками, а інша побігла викликати міліцію. І на тлі цього пролунав гучний крик старця Богданова Володимира Миколайовича, який колись стояв біля витоків Волховської церкви: "Зупиніть безчинство в Божому домі!"

Це зупинило Алексеєва Расула і Васильєва Романа. Расул наказав натовпу реабілітантів покинути приміщення, а сам залишився і вони разом з Олексієм Косолаповом почали знущально і дуже цинічно вголос коментувати кожне слово Стефана Георгійовича. Реабілітантів було більше 30 чоловік. Расул і його команда вели себе як господарі, і відверто знущалися над незгодними з ними членами церкви. Сестри не знайшли іншого виходу, як просто викликати міліцію.

Вся церква знає, що, наприклад, один з реабілітантів, а нині член церкви, був засуджений за вбивство 3 чоловік. Тільки Бог знає їхні серця, але коли бачиш перед собою групу колишніх кримінальників з відбитком пороку на обличчях, що сміються тобі прямо в очі, жіночі душі мимоволі наповнюються страхом. Так, так, елементарний страх, що завтра вони можуть зустріти тебе біля під'їзду увечері – містечко маленьке... Тебе або твоїх дітей ... Правда життя – вона жорстока і не треба її заперечувати. Міліція була викликана з простого почуття самозбереження переляканими жінками. Засіб виявився дуже дієвим.

Коли з'явилася міліція, знущання і крики припинилися, всі реабілітанти залишили будівлю церкви, а Алексеєву Расулу і Косолапову Олексію (скарбнику) міліція наказала здати всі ключі на підставі того, що вони знаходяться на території приватної власності. Алексеєв Расул намагався чинити опір, міліціонер пригрозив, що особисто заведе на

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jerele

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

нього кримінальну справу. Алексеев Расул злякався, швидко віддав всі ключі і залишив приміщення.

Ми вважаємо, що це було Боже втручання, це Бог прихилив серця міліціонерів, і вони стали на сторону Стефана Георгійовича. Через них Бог поклав кінець безчинству й розгулу групі реабілітантів під керівництвом Алексеева Расула і Васильєва Романа. Слава Богу! Ми всі так боялися бійки, що пробули в пості і молитві декілька днів перед цим вигнанням бешкетників з церкви.

У неділю (4 жовтня 2009 року) Стефан Георгійович провів перше зібрання церкви Євангельських Християн в місті Волхові. На зборах були присутні 45 чоловік. Прийшли навіть кілька старих доперебудовних членів церкви, які не змогли залишитися осторонь, почувши про безчинства групи бунтівників.

Дуже сподіваюся, що ці випробування, через які пройшли брати і сестри Волховської церкви послужать для їх духовного зростання і ще більшого старання у служінні нашому Господу Ісусу Христу! Молюся про велике пробудження в моєму рідному місті, про поширення істини в темноті. І чим більше церков буде в Волхові - тим краще!

І тільки Бог буде вирішувати, хто на чому будував!

Ще одна афера

Хочеться розповісти ще про одну невдалу спробу захоплення влади Алексеевим Расулом, Бобровим Ігорем і Васильєвим Романом.

У передмісті Волхова, в селищі Чернавін знаходиться притулок для дітей від 0 до 7 років та їх бездомних матерів. Заснувала притулок Каракулова Ольга Юріївна. Місто виділило їй приміщення старої ферми з великою ділянкою землі, і вона дала притулок багатьом дітям-сиротам та дітям з матерями. А Каракулова Ольга Юріївна, директор притулку, треба сказати, має чудовий дар умовляти людей жертвувати на допомогу дітям. Знайшла багато спонсорів-підприємств, які жертвують свою продукцію для дітей притулку: продукти, предмети особистої гігієни і т.д. Натура вона щедра, безкорислива, залишками ділилася і з Реабілітаційним Центром, і з церквою.

Була в неї помічниця Аліна Нікітіна, мати-одиначка, яка довго скиталася до цього в різних притулках. Колишня наркоманка, судима. Вона почала зустрічатися з Васильєвим Романом – вишибалою із реабілітаційного центру, правою рукою Алексеева Расула. І тут же Бобров Ігор склав план, як захопити владу в притулку, вже дуже привабливою була

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jerele

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

ця "кормушка". Він увійшов у довіру до Ольги Юріївни, навіть весілля своє з вагітною Оленькою зіграв у неї в притулку.

А коли Ольга Юріївна виїхала влітку у відпустку, реабілітанти з Аліною Нікітіною, подругою Васильєва Романа, прийшли до пастора Рендола, американця, який є засновником цієї організації. Вони обрихали Ольгу, наговорили про неї багато брехні. Себе представили як молоду, прогресивну команду, яка може дати притулку нові перспективи розвитку. Неможливо повірити, але пастор Рендол, мабуть підпавши під гіпнотичний вплив рецидивістів, повірив їм. Він не перевірів жодного факту про цих людей, але Ольгу від справ усунув і на її місце поставив Аліну. Коли Ольга повернулася і відкрила склади, щоб передати майно Аліні, то з жахом виявила, що вони порожні.

Пропало цінне майно на 500 000 руб. Рендол схопився за голову... Була викликана міліція, заведено кримінальну справу.

Більше десяти свідків підтвердили, що товар зі складів вивозився вночі, при світлі ліхтариків. Кілька людей бачили машину Расула Алексеєва і його самого, що вивозив будматеріали з території притулку. Також є свідки, які бачили Романа Васильєва та Аліну, які вночі виносять товари зі складу і грузять їх у мікроавтобус „Газель”.

Пізніше Роман Васильєв розповів пастору Володимиру Карапетяну, що він особисто зламав складські двері. А у Боброва Ігоря були виявлені вкрадені з притулку речі. Ведеться слідство. У силу порушеної кримінальної справи діяльність Чернавінського притулку припинена, Ольга Юріївна чекає на рішення суду, залишаючись директором притулку. Якщо когось цікавлять подробиці, можете особисто зателефонувати Ользі Юріївні Каракуловій: (ОО "Активна соціальна служба") телефон: (7-911-092-38-88)

Два члени церкви Алексеєв Расул (як керівник центру) і Васильєв Роман під слідством за звинуваченням у крадіжці, і на це Сипко В.К. і братство закривають очі... і рукопокладають Расула Алексеєва на пасторське служіння, не дивлячись ні на що.

Як все це сумно... Справді, останній час! Всім видющим є очевидним, що цю ж схему захоплення влади Расул з Бобровим застосували й до Волховської церкви. І нічого б їм не вдалося, як не вдалося в Чернавін з притулком, якби не підтримка ідейного керівника конфлікту В.К. Сипка. Мені було у все це важко повірити, але факти – річ, як то кажуть, вперті... Вже й не знаю, як В.К. Сипко буде звітувати за свої справи перед Престолом Божим... Кому багато дано, з того багато і жадають.

Брати під керівництвом Сипко В.К. не відають, що творять... Яку спокусу сіють в душах людей! Вставши на бік групи загарбників, вони створюють прецедент, самі навчають реабілітантів, як вершити справи в церкві, як прибирати неугодних... А за духовними законами навчені ними повернуться і поглинуть їх самих ... І це станеться, духовні закони невідмінні, їх створив Бог, не людина ... Важко і сумно...

До речі, прийшов лист від Алексеєва Расула і його команди, що вони новою церквою з пастором Алексеєвим Расулом на чолі збираються в бібліотеці, і що вони на перших же

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jerele

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

зборах відлучили Стефана Георгійовича від своєї церкви одноголосним голосуванням у присутності Павла Сеннікова.

Не знаю, чи можна відлучати людину, яка вже не є членом церкви та Об'єднання і офіційно знаходиться в складі і під захистом Об'єднання церкви Євангельських Християн? Ні. Чи є тут порушення закону і свавілля? На якій підставі його відлучили? Ми не бачимо причин, окрім особистої неприязні... Це – по-перше. А по-друге, в листі відверта брехня. За свідченням чоловіка, який особисто був присутній на перших зборах в бібліотеці, більша частина членів церкви, яка поставила підпис під наклепницьким листом, яким відлучають Стефана Георгійовича від церкви – просто фізично не була присутня на цих зборах. Виходить, вони відлучали пастора маленькою групою без присутності людей, чиї підписи стоять у листі. Хто ж дав Павлові Сеннікову і Расулу Алексєєву таку владу?

Всі ці методи нагадують методи сталінських часів, коли звинувачення сфабриковувалось і людина знищувалася за брехливими звинуваченнями. Але ми то знаємо, чим закінчився Сталінський режим, і яка ганьба, який біль це був для російського народу ... Дуже б не хотілося, щоб історія повторювалася...

До речі, на цьому ж зібранні Расул Алексєєв був урочисто рукопокладений на пастирство Павлом Сенніковим. Висвятити на пасторство людину, що знаходиться під слідством за звинуваченням у крадіжці? По-моєму, П. Сенніков поняття не має про Біблійні критерії для пастора.

Гидота спустошення на святому місці ... Вовки люті увійшли в церкву...

Дорогі брати і сестри у Христі Ісусі! Господь всемогутній і сильний! Життя в церкви триває! Стефан Георгійович провів вже друге служіння, церква наповнився людьми та дітьми (оскільки, при реабілітантах люди боялися водити в церкву маленьких дітей, а на останньому зібранні було 18 тільки маленьких дітей). Дитячі голоси в церкві – це радість на серці в усіх, хто любить Господа!

Члени церкви підбадьорилися, всі повні ентузіазму, всі дружно взялися за прибирання і фарбування класів та підсобних приміщень. Дух оновлення наповнив церкву! Тільки зараз всі усвідомили, який чужий дух вносила група Расула в церкву, як морально важко було тим, хто любить Господа.

Дуже просимо вас про молитовну підтримку для люблячих Його у Волховській громаді. Расул і його команда методично і дуже активно обходять будинки членів церкви, які не перейшли на їхній бік і грубо залякують і шантажують людей. Люди налякані. Тиск дуже сильний. Вони вимагають, щоб люди підписували сфабриковані листи. Мабуть, замишляють щось... Моліться, щоб ніхто не постраждав, щоб ім'я Христа не піддалося нарузі. Ми твердо віримо, що Бог осміяний не буває!

Хай благословить нас усіх Господь в нашому поступі до Небесної Батьківщини, де нас зустріне Господь, який поламаною очеретину не доломить і льону тліючого не погасить ... Молимося Богові, щоб Він залікував всі сердечні рани, всі розбиті серця зцілив ... Наш

Вовки люті увійшли в церкву... - Джерело

Написав jere1o

П'ятниця, 30 жовтня 2009, 17:30

земний вік такий недовгий, давайте ж прагнути до любові!

І буде Ім'я Бога нашого прославлене!

Сестра у Господі,

Надія Таран

PS Дорогі брати і сестри! Для тих, кому дуже важко повірити в описані в листі події, можуть бути надані копії документів, що підтверджують викладені факти. Телефонуйте С.Г. Таран (7-921-655-1482), будь ласка, або пишіть мені, на мій і-мейл: mydaymail@yandex.ru